

familiestichting Moret

Nieuwsbrief 20

oktober 2003

Redactie:

Alphons Moret, Amersfoort
Henny Moret, Bilthoven.

Secretariaat Familiestichting

Willem Moret
Lijsterweg 151
3362 BE Sliedrecht
Telefoon: 0184-415014/413456
E-mail: wmoret@planet.nl

INHOUD

PAGINA

Familieberichten	2
Moret volgt Diepenhorst op	7
Fotograaf Willem Moret	7
Eremedaille voor Cees Moret	8
Nederlanders zijn niet grappig!	9
Moret voor rust	10
Te koop trouwjurk	10
Herinneringen uit 1944	11
Moret en avontuur	21
Mont Blanc krimpt	22
Aanvullingen op tabel 15D	22
Samenstelling bestuur en commissies	23
Familieboek nog te koop	23
Artikel 2 van de Statuten	24

Lenni de Jong-van Heun is de oudste kleindochter van Gerrit Moret en Helena Kooiman, dochter van Sietje Lauwerina Moret en Jan Hendrik van Heun waarover wordt geschreven in het verhaal dat begint op pagina 11 van deze Nieuwsbrief.

Tabel 4C, pagina 193.
Stamboom Xae-2, pagina 285.

Op maandag 16 juni 2003
zijn onze ouders en groot-
ouders

Huibert en Lenni de Jong

50 jaar getrouwd

Graag nodigen wij u uit
voor een
gezellige feestelijke dag
om dit met hen te vieren.

Wij verwachten u dan om
ongeveer
11.00 's-morgens in de
Tuinzaal '
van restaurant 'De Boeren-
hofstede',
Boxtelseweg 24 te Schijn-
del.

'De Boerenhofstede' waar het feest gehouden werd.

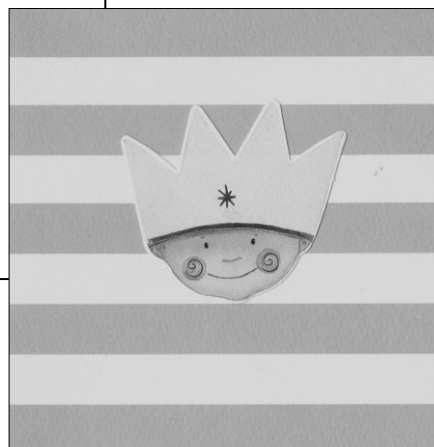
*Twee handjes grijpen in de wereld,
al is die wereld nu nog klein.
Dat wat die handjes zullen grijpen,
steeds het juiste mag zijn.*

Jasper

15 september 2002

Hij weegt 3055 gram en is 48 cm lang.

Cees, Bianca & Roy
Weerdenburg 10
3834 AG Leusden
033 - 4651039

*Je ligt zo lief te slapen
Ik kijk naar jou
Raak heel voorzichtig je kleine handjes even aan
Ik zou je heel veel kusjes willen geven
Totdat je oogjes open gaan*

Liefs Roy

Tabel 3A, pagina 189.
Stamboom XIn-1, pagina 270.

Intens verdrietig maar dankbaar voor alles wat hij voor mama en ons heeft betekend, geven wij kennis dat op een fijne plek plotseling is overleden

JAN MORET

echtgenoot van
Roely Moret - van Veen †

Bussum, 29 maart 1923
Side (Turkije), 29 maart 2002

Udenhout:
Jan Moret
Francien van Empel

Nuenen:
Eveline Moret

Zwolle:
Yvette Versteegh - Moret
Paul Versteegh
Tim en Daniëlle
Ties en Lorenze

Glensdale (Australië):
Emmy Wolthers - Moret

29 maart 2002
Wilhelminasingel 2
8011 SJ Zwolle

*Het was zijn tijd.
Wij moeten hem laten gaan.*

Op zaterdag 7 december 2002 is overleden mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

REINIER MIDDENDORP

echtgenoot van
Annemieke Wilhelmina Hendrica
Moret

*28 april 1928 †7 december 2002

A.W.H. Middendorp-Moret
Nelie van den Bos- Middendorp
Aad van den Bos
Tamara en Paul
Ilona en Edwin
Toon Middendorp
Sonja van Meerten
Dion en Suzanne
Sanne en Mark
Jessica
Marja van der Spek-Middendorp
Gerard van der Spek
Doris, Fleur, Trix
René Middendorp
Linda Huijers-Middendorp
Ruud Huijers
Milou, Twan, Dewi

2694 AH 's-Gravenhage
Florence Nightingalelaan 32

Tabel 11, pagina 213.
Stamboom XIIau, pagina 334.

Tabel 1E, pagina 186
Stamboom XIe-4, pagina 256.

*Mijn genade is u genoeg
2 Corinthe 12 : 9*

Krachtig, tot aan het einde
MARIA KAIJEN-MORET
sinds 19 juli 1978
weduwe van P. A. Kaijen
in de leeftijd van 96 jaar

Wij zijn intens verdrietig, maar
gedenken haar met liefde en res-
pect als moeder, groot- en over-
grootmoeder
In onze herinnering leeft zij voort
als een vrouw die tot het einde toe
belangstelling had voor de mensen
om haar heen.

's-Gravenhage:
Riet de Booij-Kaijen †
Jan de Booij

Rozenburg:
Leo Kaijen
Meta Kaijen-Reitsma

Leersum:
Corrie Neecke-Kaijen
Hans Neecke

Zoeterwoude:
Peter Kaijen
Jannie Kaijen-Boing

Klein- en achterkleinkinderen

Leerdam, 9 december 2002
Woon- en zorgcentrum
Huis ter Leede

*Ik mag gaan slapen zonder zorgen,
want slapend kom ik bij u thuis.
Alleen bij u ben ik geborgen.
Gij doet mij rusten tot de morgen
en wonen in een veilig huis.*

Psalm 4 vers 3

Dankbaar voor de liefde en zorg
waarmee hij ons tijdens zijn leven
heeft omringd en dat hem verder
lijden gespaard is gebleven, geven
wij u kennis dat van ons is heen-
gegaan mijn lieve zorgzame man,
onze vader en opa

Teunis Moret

op de leeftijd van 87 jaar.

W. Moret - Kooij

Lenie en Wim
*Ingrid en Jan
Wilco en Sandra*

Ary en Mary
*Tjako en Selma
Roel en Zjuul*

13 januari 2003
Waalstraat 75
3171 BB Poortugaal

Tabel 4D, pagina 198
Stamboom Xr, pagina 277.

Tabel 15D, pagina 232.
Stamboom XIel, pagina 392.

Moret volgt Diepenhorst op

STRIJEN - W.N. (Wouter Nicolaas) Moret wordt namens het CDA gemeenteraadslid van Strijen.

Moret is de opvolger van J.C. (Jacob) Diepenhorst die 17 maart jongstleden op 55-jarige leeftijd overleed aan de gevolgen van een ernstige ziekte. De in 's-Gravendeel geboren Moret (56) stond 7e op de kandidatenlijst van het CDA bij de gemeenteraads-verkiezingen van 2002.

Een gemeenteraadscommissie onderzoekt dinsdag 29 april zijn geloofsbrieven. Als die in orde zijn, wordt Moret meteen daarna geïnstalleerd.

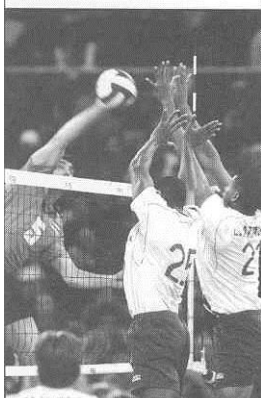
Hij wordt lid van de gemeenteraadscommissie Maatschappelijke Zaken. Hij was al burgerraadslid van die commissie.

Moret wordt verder plaatsvervangend lid van de commissie Financiën en Economische Zaken.

Tabel 14B, pagina 221. Stamboom XIIbj, pagina 369.
Bron: De Dordtenaar, 24-4-2003.

BIJ DE VOORPLAAT

WVL 2003. Eindhoven.
Nederland tegen Brazilië.
Foto: Willem Moret

Een foto van Willem Moret sierde de omslag van VolleyTechno van juni 2003. Tevens stond van hem in het Nederlands Korfbalblad van 13-9-2003 een foto van de Erasmusbrug in Rotterdam. Tot welke tak Willem Moret behoort is ons niet bekend, maar hij is kennelijk wel sportminded.

door Wybe Vonk

Eremedaille voor Cees Moret

DE BILT/BILTHOVEN - De uitreiking van de eremedaille van de gemeente De Bilt vormde het hoogtepunt van de druk bezochte en geanimeerde afscheidsreceptie op woensdag 27 augustus in het SWO-gebouw De Duiventil in De Bilt. Wethouder Quinie Reesinck overhandigde de eremedaille in zilver aan de scheidende directeur Cees Moret en bezegelde dit met een hartelijke zoen.

De gehele dag was het aan de Jasmijnstraat al een komen en gaan van mensen die afscheid wilden nemen van Cees: cursisten en oudcursisten, medewerkers, docenten, vrijwilligers en vertegenwoordigers van verschillende externe organisaties. Voorzitter van de Stichting SWO, Rens Kersten, haalde in zijn afscheids toespraak de vele activiteiten aan die Cees Moret in de loop der jaren op voortreffelijke wijze heeft ontplooid ten behoeve van de ouderen in de gemeente. Begonnen als projectleider in het begin van de

jaren '70 werd Moret directeur van de SWO. Hij werkte voortdurend aan de emancipatie van de oudere mens. Hij veranderde de houding van de heersende gewoonte bij de ouderen, een houding van schuchterheid en de rust van de oude dag, in een van actief deelnemen aan het maatschappelijke leven. De Duiventil is daardoor nooit een Huize Avondrood geworden maar een centrum van het voortzetten van het leven door volop meedoen. Het programma van activiteiten bij de SWO vermeldt thans naast bezigheden binnenshuis, zoals schilddercursussen, kaartclubs of biljarten ook zweefvliegen, kanovaren en langlaufen. Buiten de SWO heeft Cees Moret tal van voorzieningen voor ouderen (mede) tot

stand weten te brengen. Zonder volledig te zijn kunnen worden genoemd: medicijnenpaspoort, ouderenvervoer, personalarmering, verzorging van radio-programma Lokaal Journaal, filmjournaal, groepswonen, opzetten van een SWO Website. Dit alles werd gesymboliseerd door het aanbieden van een beeld van beweging van Jits Bakker. De woorden van de voorzitter werden nog aangevuld door die van Roelie Olthof namens de Vrienden van de SWO. Moret richtte zich in zijn korte afscheidswoord tot de mensen met wie hij te maken had, en dankte hen voor de goede samenwerking. Een speciaal dankwoord ging uit naar zijn vrouw en kinderen voor hulp bij zijn werk en begrip voor de

onaangename kanten van een tijdrovende functie, waardoor hij vaak niet thuis kon zijn. Aan het afscheid van Cees Moret is een speciale uitgave van het SWO-blad de Medeklinker gewijd. Tien mensen, die nauw met Cees hebben samengewerkt, worden daarin geïnterviewd. Zij typeren Moret als een evenwichtig mens, die zich vastbeet in zijn werk en met vooruitstrevende ideeën kwam. De titel van de editie luidt 'Een 10 voor Cees.' En dat cijfer geldt niet alleen voor het aantal onderzochten, die hun mening over de scheidende directeur hebben gegeven, maar ook voor het cijfer dat ze hem hebben toegekend. Voornamelijk omdat hij de ouderen van achter de geraniums heeft gehaald en ze midden in het leven heeft geplaatst en hen daarvoor de mogelijkheden heeft geboden. De opvolger van Moret is Hilde Evers.

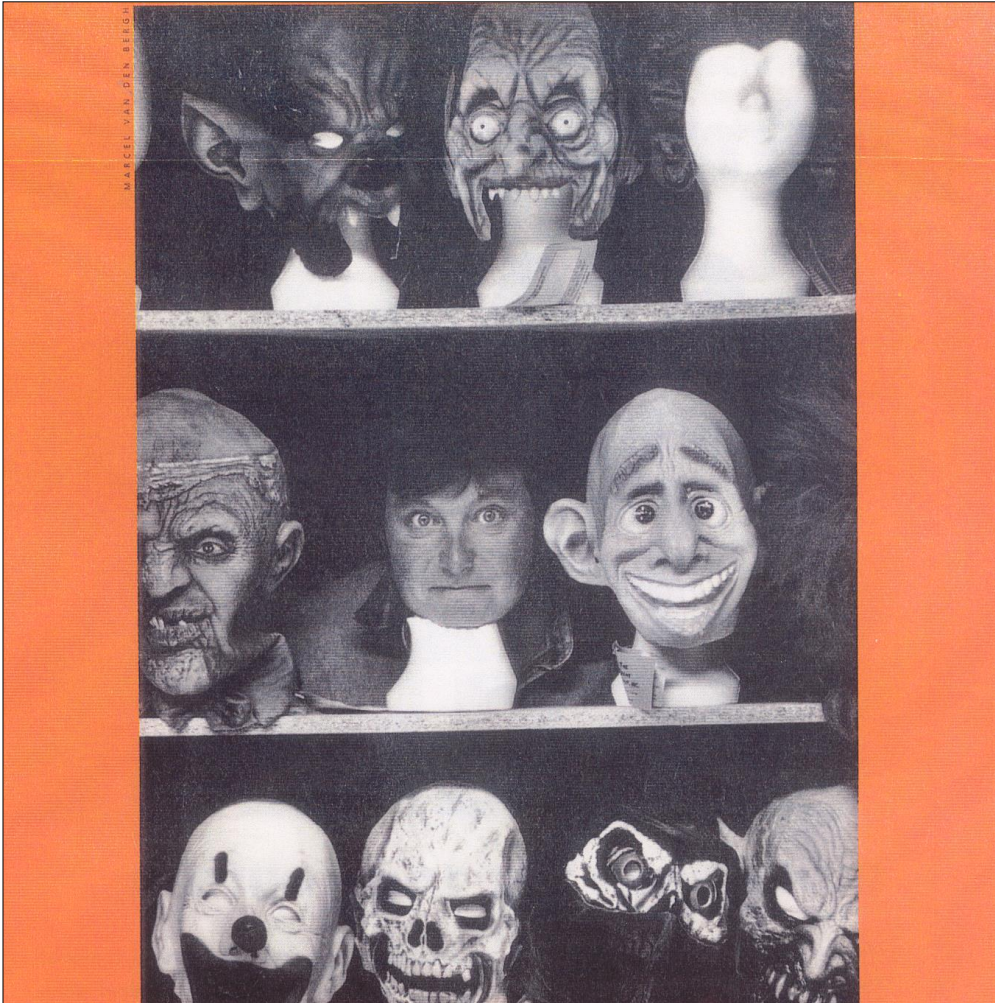

Wethouder Quinie Reesinck reikt eremedaille uit aan Cees Moret.

Tabel 3A, pagina 189.
Stamboom XIn, pagina 270.

Bron: Biltse & Bilthovense
Courant, 3-9-2003.

NEDERLANDERS ZIJN NIET GRAPPIG

In het midden:
Ellen Moret.

Ellen Moret, directeur van Nederlands oudste feestartikelenbedrijf *Moret* in Rotterdam vindt haar landgenoten eigenlijk niet zo grappig. Wat niet zeggen wil dat Nederlanders zichzelf niet grappig vinden. De markt voor feestartikelen maakt, hoe dan ook, de laatste jaren een opvallende groei door. 'We vieren steeds meer nationale en internationale feesten, van Pasen tot Halloween. En daarvoor zijn attributen nodig, van kleding tot maskers en schmink'. Particuliere feesten worden volgens Moret steeds uitbundiger gevierd, vaak voorzien van een thema. Feestartikelenwinkels verzorgen, desnoods op maat, alle artikelen die daarvoor nodig zijn. 'We grijpen iedere gelegenheid aan om feest te vieren. Of het nou een voetbalwedstrijd is of bevrijdingsdag.' Moret levert niet alleen aan feestwinkels maar heeft in Rotterdam ook een eigen zaak waar men het stoffige imago van de branche succesvol heeft weggepoetst. Flauwe grappenmakers moeten tussen de kleurrijke kleding en maskers met een loep zoeken naar plastic drollen en niespoeder. Humor is een branche geworden. (GB) Bron: Management Team.

Tabel 7¹, pagina 205. Stamboom Xbg, pagina 311.
Zie ook pagina 86, 87 en 88 van het Familieboek.

¹ In het Familieboek wordt op pagina 87 verwezen naar tabel 10. Dat moet dus zijn tabel 7.

Moret voor rust

In de Dordtenaar van 25 januari 2003 stond een artikel over de invloed van de Betuwelijn op het leven in Wijngaarden, een dorp in de Alblasserwaard. We citeren:

Ir. G.E. Moret is net zo'n actievoerder als Mechtild Janssen, maar anders. De voormalige adjunct-directeur van de HTS Dordrecht werkt nu bij de Hogeschool Rotterdam. Hij woont sinds 1990 in Wijngaarden, bezocht een inspraakavond in Sliedrecht en schrok zo dat hij lid werd van het Landelijk Overleg Betuweroute.

Wordt Wijngaarden onleefbaar? 'Dat is de vraag. De NS werkt met geluidsnormen en computermodellen. We liggen buiten de contouren van maximale geluidsoverlast. De grens ligt halverwege de Tolsteeg. Het effect van de A15 én de Betuwelijn wordt natuurlijk niet opgeteld. De betreffende instanties zijn niet verantwoordelijk voor de herrie die hun burens veroorzaken. Er komt 160 km geluidsscherm langs de lijn, aan onze kant niets.'

De nieuwe natuur, een woud van geluidsschermen, groeit als kool. Moret herinnert zich de stampvolle Boerenklaas waar de toenmalige minister van Economische Zaken - Andriessen - riep dat als de Betuwelijn meer dan vijf miljard gulden zou kosten het project niet zou doorgaan. 'Er zijn rare dingen gebeurd, maar geen enkele inspraak heeft tot iets geleid. Wij zijn niet mordicus tegen de Betuwelijn. Die verbinding met Duitsland is goed, maar we hadden dat van Europoort tot voorbij Gorcum ondergronds moeten doen en niet met de techniek van 1880.' Moret voert actie met cijfers en vertelt dat het gemiddelde geluid op het platteland - van vallende bladeren, zingende merels, loeiende koeien en ronkende tractoren - 35 decibel bedraagt. 'Ja, je denkt dat het stil is! Tussen 35 decibel en de maximaal toegestane 57 decibel aan de gevel is een enorm verschil. Wat is geluid? Stilte of herrie? Het is een ongrijpbare discussie. Wijngaarden wacht bezorgd af.'

Tabel 4, pagina 190. Stamboom XIbe, pagina 291.

-
- **Te koop:** roomkleurige klassieke trouwjurk,
info: J. Moret, tel. [REDACTED]
-

Bron: Hervormd Dordrecht. Nummer 11 2003.

Een authentieke oorlogsherinnering

Het hieronder staande verhaal werd op een blocnote geschreven door Gerrit Moret (1874-1959), brandstoffenhandelaar te Dordrecht, op 70 jarige leeftijd. (zie blz. 193 van het Familieboek).

Ingezonden door zijn kleindochter Sjaan Verhoef-van Herwijnen. Zij is een dochter van Gerrits dochter Lena van Herwijnen-Moret, medeoprichtster van onze Familiestichting.

Foto van Gerrit Moret uit 'Vier eeuwen Moret' pagina 113

Herinneringen aan ons vertrek uit Dordrecht op 4 september 1944

Het was op zondag avond van den 3^e september 1944 om half elf dat er gebeld werd wijl wij gereed stonden om ons te ontkleeden om naar bed te gaan.

Toen ik de deur open deed om te zien wie daar was traden er twee Duitsers binnen met de papieren in de hand welk papieren bleken te zijn het bevel tot inlevering van onze Auto met chauffeur.

Nog dien zelvden nacht moest de Auto met chauffeur worden ingeleverd zoo stond in dat bevelschrift en de bovengenoemde Duitsers zeide nog bij hun heengaan dat het zoo snel mogelijk moest gebeuren.

Wat moest ik nu doen bij zoo'n overrompelenden eisch? Mijn wagen had ik hoewel met zeer veel tegenzin des noods nog willen geven maar mijn zoon er bij geven die eisch was mij te hoog. Ik liet mijn zoon Willem weten wat er geeischt

werd en hoopte dat hij zou weigeren om met de wagen weg te gaan en tot mijn blijdschap kreeg ik dan ook bericht dat hij weigerde om met de wagen weg te gaan en dat hij zou onderduiken, maar daarmee stond voor mij als verantwoordelijk voor de uitvoering van het Duitse bevel vast, dat ook ik moest onderduiken want de straf gesteld op niet nakoming van dat bevel was doodstraf of levenslange gevangenisstraf met verbeurd verklaring van alle bezittingen.

Aldus was de nacht van zondag 3 september 1944 op maandag 4 september een zeer zorgvolle en onrustige nacht want, weg gaan en alles achterlaten, en de vraag wat zal ik nu het beste mede kunnen nemen was maar niet zoo in een oogenblik opgelost en waarheen zouden wij gaan of waarheen zal ik gaan was ook nog niet van belang ontbloot want mijn vrouw dacht er over thuis te kunnen blijven maar zei vrouw je weet niet voor welke moeilijkheden je komt te staan als ik weg ben en jij blijft dan hier als ze komen om mij te halen en ik ben er niet dan nemen ze u mee (en ze hebben ook 3 maal geweest om mij te halen) en hoe zal het dan met u gaan?

Want de moordlust en wraaklust en de niets ontziende lust tot martelen door de Duitse horden kennende lieten bij mij gaan twijfel bestaan over het lot dat mij of mijn vrouw te wachten stond als zij ons in handen kregen.

Wij zijn nog een oogenblik in bed geweest om te trachten nog wat te rusten doch wij waren weer spoedig het bed uit om dat wij niet konden slapen of rusten want ook de vraag waarheen zullen wij gaan was nog niet opgelost.

Ik meen vrienden genoeg in Dordt te hebben die mij wel onderdak zouden willen verschaffen maar, als ik in Dordt bleef dan moest ik als gevange man leven want duizende mensen kennen ons en al zou men het niet doen om ons te verraden men zou toch als ik even buiten kwam al gauw tegen elkaar zeggen ik heb Moret gezien en dat zou soms tot ontdekking leiden en dat moest worden voorkomen en, daarom besloten wij naar Breda te gaan naar onze dochter, dus vertrokken wij des maandags des smorgens om 4 uur.

Wij verlieten ons huis met medeneming van het allenoodigste verschooningsgoed nadat wij bij een onzer naaste buuren kennis hadden gegeven van ons vertrek en de reden daarvan, dezen buurman A van Ardennen zou dan verder zorgen dat onze konijnen en kippen op tijd eten kregen.

Zoo kwam ik des morgens om 4 uur bij het station waar ik spoedig wilde binnen gaan om ingeval de Duitsers mij thuis al kwamen zoeken zij mij niet gemakkelijk zouden kunnen vinden als ik maar eenmaal in het station binnen was doch het station was nog gesloten en ging pas kwart over 5 open.

Het was toen ook nog niet zeker dat wij met de trein naar Breda zouden kunnen komen want er gingen haast geen treinen meer het heele trijnverkeer was bijna gestaakt doch toen ik een kaartje vroeg voor 2 personen naar Breda gaf men ze mij zonder eenig voorbehoud dus, onze hoop te kunnen vertrekken uit Dordt herleefde. Zoo vertrokken wij dan uit Dordt om ongeveer zes uur, deze trein ging

alleen tot lage zwaluwe en moesten wij wachten op de trein van half acht uit Zwaluwe en kwamen wij druiptnat van de regen om 8 uur bij onze dochter aan doodmoe van alle narigheid en inspanning.

Ik vertelde hun dat wij eens naar sjaantje kwamen kijken maar Moeder kreeg het te kwaad en begon te schreien dus vertelde ik hun maar spoedig wat de reden van onze komst was. Wij zijn toen wij een beetje warm waren geworden en een boterham hadden gegeten nog een beetje te bed gegaan om wat te susten en dat gelukte ons heel goed.

Onze kinderen hebben ons lieverlijk opgenomen en hebben niets onbeproofd gelaten om ons het leed te doen vergeten doch zooals men begrijpen kan toefden wij met onze gedachten telkens in Dorcht in onze eige woning en in onze zaak en bij allen die wij hadden moeten achterlaten.

Ik ging maar telkens wandelen om iets te doen te hebben maar ik kwam ook telkens zeer vermoeid thuis daar mij het linkerbeen zeer pijnlijk werd met het loopen doch den geheelen dag thuis zitten kon ik niet dus vermoeide ik mij zelf alle dagen opnieuw met wandelen en ik kon dan ook zeker wel door de vermoeidheid des nachts goed slapen.

Moeder was alle dagen bezig met stoppen en naajen en breijen dus die had ook haar verzet.

.....
Het was op den eersten zondag van ons verblijf in Breda dat wij verrast werden met de komst van johan hij kwam eens kijken waar wij waren (want ook hij wist niet waar wij varen doch hij vermoede wel dat wij bij Lena waren) en hoe wij het maakten het deed ons zeer goed zooveel belangstelling van onzen zoon te mogen ondervinden.

Johan vertelde ons dan dat de Duitsers 3 maal aan ons huis Balistraat 22 geweest waren om mij te halen zij hadden zooals de burenen hadden gezegd zeer hard op de deur geslagen en gestompt doch wij er niemand thuis was zijn zij weer weggegaan.

In de derde week van ons verblijf in Breda beleefde wij twee keer een bombardement (van de Engelschen of Amerikanen) die hadden het op het station en de spoorweg gemunt doch gooide de eerste keer nog al ver mis en beschadigde toen de fabriek van suikerwerken de faam een groote muur werd doorzeefd van kogels uit de machinegeweren en een groot gat in de volkstuintjes welke langs de straat gelegen zijn; tevens werde honderde ruiten vernield van de lederfabriek welke fabriek maar een straatbreete van de fabriek de faam afstond dit alles gebeurde een 50 meter bij ons woonhuis vandaan ons huis stond dan ook te schudden zoodat wij het ergste vreesde.

.....
In de 4^e week van ons verblijf alhier beleefde wij weer een bombardement daar was dat van de vorige keer maar kinderspel bij, er werden in 5 straten bijna alle

ruiten vernield en het meerendeel der huizen was onbewoonbaar; het waren de straten speelhuislaan – oude terheidenscheweg -- Nieuwe terheidenscheweg – spoorstraat /Willemstraat

.....
Twee oude mensen vonden den dood, ook bij dit bombardement stond ons huis te schudden als een riet doch bleef gelukkig nog weer gespaard en ook nu bleven wij allen ongedeerd.

Maar moeder had het zoo kwaad dat wij te samen onder aan de trap hebben gezeten waar ik trachte haar te troosten en wat moed in te spreken wat mij goed gelukte doch ook mij kwamen de tranen in oogen om het leed van mijn lieve trouwe vrouw en moeder. Want zij schokte bij elk schot of bominslag zoo op dat ik soms dacht moeder zal zich nog doodschrikken.

.....
Van mij zelf kan ik zeggen ik heb geen oogenblik bang geweest, ik ben ook niet geschrokken van al die bominslagen en bij al dat schieten met machinegeweren. Op 15 oktober maakte lena en floor ons om 7 uur in den morgen al wakker en deelde ons mede dat alle die nog in onze wijk woonde weg trokken want zij vreesde weer een bombardement. Ik zei toen kind wees wijzer blijf maar kalm maar ook Moeder werd onrustig en wilde ook ons huis uit en eer wij ons huis verlieten kwamen de vliegers met machinegeweren al schietend over ons huis. Wij ging dan kwart voor 9 uur van huis en zouden dan door het Park gaan en zoo naar de Kerk op de Grootte markt maar daar het nog wat erg vroeg was om naar de Kerk te gaan gingen wij in het park nog even op een bank zitten rusten. De lucht was toen vol vliegtuigen dus zaten wij niet op ons gemak en besloten dan maar verder te gaan door het park zoetjes aan naar de kerk doch eer wij het park uit waren begon er een bombardement zoo vreeselijk dat het zich niet laat beschrijven en moesten wij in het park schuilplaats zoeken achter dikke boomen. Wij dachten niet anders of er werd door de boomen geschoten maar gelukkig bleven wij ongedeerd en gingen toen het schieten en bombarderen ophield naar de hervormde kerk.

.....
Wij keerden naar huis terug met tegen elkander te zeggen het was een goede ure ja het was ons goed geweest aldaar in Godshuis te vertoeven. Maar een groote teleurstelling was ons deel toen wij bij ons huis kwamen want er bleek drie bommen de straat ingeslagen te zijn waardoor bijna alle ruiten met ramen en al uit ons huis waren vernield en er lag bijna geen pan meer op het dak doch de meubels van onze kinderen waren gelukkig gespaard gebleven maar, zoo stonden wij dan zonder bewoonbaar huis en wij wisten ook op dat oogenblik nog niet waar Lena en floor met hun kindje waren doch vernamen spoedig dat zij hun intrek hadde genomen bij den Heer Jonge Poerie in de Kanariestraat No. 36.

ook wij werden daar in huis vriendelijk opgenomen en aten wij met deze mensen gezamenlijk mee.

Dezen Zondag brachten wij verder door met het allernoodigste uit ons vernielde huis te halen zooals wat beddegoed etens benoodigdheden.

Zeer vermoeid en met een hoofd vol zorgen legden wij ons dien avond terrusten neder en het mocht ons gelukken behoorlijk te slapen en tamelijk verkwikt des maandagssmorgens op te staan.

Zoo was er dan weer een nieuwe dag die ook weer vol zorgen voor ons lag want ook nu weer moesten wij veel dingen uit ons oude huis halen.

Tevens begrepen wij dat wij ook niet bij deze mensen konden blijven en moesten wij afweer uitzien naar een andere woning of in elkgeval uitzien naar een ander onderdak. Onze zoon ijverde er zeer voor om weer een dak boven ons hoofd te krijgen en hij dacht het heel spoedig te hebben gevonden bij zijn gewezen kostvrouw, doch na een paar dagen kwam de boodschap dat het ook hier niet kon toen dacht floor het wel te zullen vinden in Ulvenhout bij een boer waar hij goed mee bevriend was en die zeer ruim behuisd was maar, ook hier was het vergeefs aankloppen; wij moesten dus eer verder zoeken en al zoekende kon floor en Lena bij een vriend en Colega van hem op de zolder gaan wonen; en Moeder en ik zouden dan bij de Moeder van floor zijn Colega kunnen komen maar ook dit sprong weer af. Tenslotte vond floor een onderdak voor ons bij twee oude mensen de man is een Dortenaar van geboorte doch is al ruim 50 jaar uit Dordrecht vandaan. Wij namen dan op zaterdag 21 oktober des middags onze intrek bij Van Riemsdijk.

Deze Heer is J. van Riemsdijk en hij en zijn vrouw hebben ons zoo lieverlijk in hun huis opgenomen als of wij hun kinderen waren en zoo zijn wij dan al 14 dagen bij deze edele lieden en wij mogen zeggen het ontbreekt ons hier aan niets, hoewel wij gaarne zeer spoedig weer naar ons eige huis zouden willen terug keeren zoo is het ons toch zeer aangenaam om bij de familie Van Riemsdijk te mogen verblijven en de vraag dringt zich bij mij op hoe en op welke wijze wij deze lieve mensen die ons in dezen tijd van groote nood zoo heerlijk hebben verkwikt met hun huis en hart voor ons open te zetten hun goedheid zullen vergelden want, ook zou geen woorden kunnen vinden om onzen dank aan deze lieden uit te spreken.

Hoe gelukkig het is geweest dat wij geen onderdak konden krijgen bij den boer in ulvenhout (hier boven reeds vermeld) moge blijken uit het geen daar is gebeurd namelijk dit dat de geheele boerderij met schuur en woning door de Duitsers met de grond is gelijk gemaakt.

Wij mogen dan ook wel spreken van Gods Wonderbare bewaring en wij buigen dan ook met dank aan God het hoofd voor zijne groote goedheid over ons.

Zondag 29 October kwam floor en lena ons vertellen dat Breda bevrijd was van het Duitse juk, ja ook tenhuize van de familie Van Riemsdijk hebben wij span-

nende dagen en nachten beleefd want ook hier stond ons huis te schudden als een riet en ramen en deuren rammelde zoo hard dat men ieder oogenblik dacht alle ramen en deuren gaan er uit maar Goddank werd ons huis gespaard er werd geen ruit gebroken en totaal niets aan ons huis werd beschadigt.

Wij hebben een nacht opgebleven dan waren wij eens in de kamer dan als het schieten bombardeeren erg werd gingen wij weer eens in de gang staan met de koffers in de hand daar wij dachten elk oogenblik te zullen moeten vluchten, doch gelukkig bleven wij allen gespaard en kunnen nu weer rustig gaan slapen hoewel er toch nog goedhoorbaar wordt geschoten en gebombardeerd op terheiden en Moerdijk en oosterhout en omgeving.

In een voortuin van een huis hier aan de Ginnekeweg staan dagelijks twee borden waarop bekend wordt gemaakt de gebeurtenissen aan de fronten in ons land, ik lees daarop vandaag 4 november dat het gros der Duitse troepen de Moerdijkbrug is overgetrokken in de richting Dordt, dit vervult ons met bange vrees over dat daar zal gebeuren en hoe het me al onze kinderen en kleinkinderen zal afloopen .

.....
Ook zijn wij met bange zorg vervult over het lot van onze lieve dochter met haar man en kinderen in Amsterdam want naar ik verneem is daar haast geen voedsel meer verkrijgbaar.

.....
Ik krijg hier van middag een brief van den Heer Van de Rest Apotheker alhier grootemarkt deze brief is hem door zijn moeder geschreven (Mevr. Van der Rest waar Lena van Driel heeft gediend) op 25 october daar word in vermeld van het Bombardement wat in Dordt heeft plaats gehad en waarbij de buitenschool is vernield en daarbij gedood Mej. Diecke en 6 kinderen.

Ook het huis van Dr Hage en de villa in het park totaal vernield en het huis van Brand steegoversloot vernield en Brand en zijn vrouw gedood verder staan er geen namen meer in maar wel dat er 40 mensen bij dit bombardement zijn gedood dus, is Dordt niet vrij gebleven van de rampen van den oorlog en wat zal er nog verder geschieden?

In den nacht van 4 op 5 Nov hier zwaar geschoten zoodat ramen en deuren hier rammelen dat wij denken alles gaat nog stuk, zoo ook zondagavond 5 Nov en den nacht van 5 op 6 Nov en ook Maandag 6 Nov den geheelen dag wordt hier zwaar geschoten doch het verontrust ons nu niet zo meer omdat er niet meer op Breda word geschoten maar wel van uit Breda naar de Moerdijk en omgeving.

Ik ga hier elken dag bij het roode X informeeren of er ook nieuws uit Dordt is doch tot heden was er Van Dordt niets bekend en men vertelde mij dat zoolang als Dordt niet vrij was er ook geen kans was iets uit Dordt te vernemen.

Ik moest mij vandaag ook melden als geevacueerde uit Dordt op een bovenkamer van het roode X en tot mij verbazing en blijdschap zag ik daar de Heer

Bliets een klant van mij hij zat daar achter zijn bureau met een witte band om zijn arm met het roode X er op en het bleek mij dat ook hij verwonderd en verblijd was mij te zien want hij vloog als het ware overeind om mij de hand te geven deze ontmoeting was voor ons beiden een groote verrassing, en het bleek mij dat de Heer Bliets zeer ja zeer veel ondergrond werk had verricht hier in Breda dus hij was uit Dordt gevlucht omdat hij voor de Duitsers geen grond en graafwerk wilde verrichten zooals hem was bevolen maar hij deed dan toch ondergronds werk om de Duitse weermacht afbreuk te doen en dat is hem zeer wel gelukt.

Ik lees van avond bij het nieuwbureau dat Prins Bernard Tilburg heeft bezocht wat zal daar gejuigd zijn bij het zien van onzen Prins. Terwijl ik daar aan de Ginneke weg het nieuws staat te lezen komt daar een ordenans van de Polen met motorfiets aan gereden hij zet alle verkeer stil en alle hem tegemoet komende wagens van de Polen moesten aan de kant van de weg stil gaan staan en ook alle andere rijtuigen moesten blijven staan want er moesten daar 15 vechtwagens passeeren wagen zoo zwaar ik denk dat er geen zwaarder wagens in den strijd worden geworpen zij gingen naar de richting Moerdijk de uitwerking van wat zij kunnen zal voor de Duitsers wel alles vernietigend zijn.....

doch als ik denk dat ook deze deze werktuigen ook de Duitsers uit Dordt moeten verdrijven dan word het mij wel bang om het hart als ik aan al onze kinderen met hun vrouwen kinderen denk.....

God geve dat wij elkander nog weer alle levend mogen ontmoeten, ook onze verdere kennissen en vooral onze zieke buurvrouw Van Aardennen baren mij zorg want waar kan men met dat mens henen als vluchten noodig word, dat allen een goed keen komen mogen vinden is onze wens.

.....

In de dagen van van 7 en 8 Nov kan geen bijzondere gebeurtenissen melden doch, op 9 Nov gaat een onafzienbare en ik zou haast schrijven een ontelbare massa tanks op rups wielen en andere vrachtauto's van allerlei groote en vorm over Breda's straten en dat gaat door dag en nacht met kleine tussen pozen tot en met vandaag 9 Nov de straten zijn in een paar dagen zoo versleten dat op sommige plaatsen groote gaten zich vertoonen en over de heele straat liggen de stukken zoo verspreid dat men met de fiets rijdend goed uit moet kijken om geen ongelukken te krijgen.

Onze verwondering hier stijgt elken dag als men ziet het reuzen materiaal en het aantal dan vraagt men wel eens waar komt het toch allemaal van daan.

Alle bemanningen der voertuigen en tanks zien er krachtig en vastberaden uit en in stilte zend ik hun telkens mijn hoogachting toe en zeg ik wel eens tegen mijn mede bewonderaars er word nog al wat gedaan om ons weer vrij te maken en ieder die men spreekt is het daar roerend mede eens. Zoo is het alweer avond als ik dit schrijf en hoop maar van dag tot dag dat het spoedig zoo zal zijn dat ook

Dordt bevrijd zal zijn opdat ook wij Moe en ik weer tot ons huis kunnen terugkeeren; wij hebben het hier bij de fam Van Riemsdijk zeer goed doch niemand neme het ons kwalijk als wij zerggen dat wij liever thuis zijn.

Tien en elf November is er geen bijzondere drukte of gebeurtenissen; wel is het op de groote wegen en hoofdstraten nog altijd druk met al de oorlogs wagens.

Zondag 12 Nov zijn Moe en ik naar de kerk geweest. de Predikant sprak naar aanleiding van psalm 66 over de woorden gij hebt ons gelouterd gelijk men het zilverloutert.

Ja het was weer een goede ure in dat groote Godsgebouw en de predikant toornde ook over de slechtheid der boeren die het volk zulke ongehoorde ja zulke godgeklaagde prijzen heeft laten betalen. Ja het was hier ook verschrikkelijk zooals de boeren hier gehandeld hebben, eerst hebben zij ongehoord hooge prijzen in geld laten betalen, later konde de mensen alleen nog wat krijgen voor handoeken badhandoeken wollen borstrokken en allerlei kleeren maar dan moest nieuw of zoo goed als nieuw zijn en toen zij ook van dit alles genoeg hadden toen kon men alleen wat krijgen voor goud zooals ringen brosjes en horloges enz.

.....
Lena is vandaag weer begonnen te verhuizen zij gaat nu weer in de linie straat wonen op No 9 maar wij blijven bij de fam Van Riemsdijk in de Resedastraat No. 14.

13 en 14 Nov geen bijzonderheden alleen zoals gewoonlijk veel drukte op de wegen en straten van Breda met al die zware oorlogswagens van allerlei soort. de straten en betumenwegen schijnen niet bestand tegen die zware oorlogswagens want op sommige plaatsen zijn er gaten in de straten en ook in de betume wegen van meer dan een halve meter diep.

Vandaag 15 November horen wij hier weer van de gruweldaden der moffen dat zij weer 10 duizend jonge mannen uit Rotterdam hebben weggehaald en naar Dutsland weggevoerd. God vergelde hun spoedig hunnen gruweldaden.

Wij hopen dat onze kinderen in Dordt zich in veiligheid kunnen stellen als zij ook in Dordt hun Duitse klauwen zullen uitslaan om ook daar onze jonge mannen weg te halen.

.....
Zestien en 17 Nov geen schokkende gebeurtenissen alleen zijn zooals gewoonlijk de straten en wegen vol met gaande en komende tanks en auto's.

18 Nov als ik zoo hier en daar per fiets heen ga dan zie ik nog wel dat heen en weer vliegen met wagens van allerlei aard, maar ik zie ook dat Breda een verzamelpplaats is van auto's en tank's want alle straten en pleinen in alle hoeken en sloppen en op de markt en fabriek en op fabrieksterreinen overal staat het vol met wagens van allerlei soort en groote de lange weg van Breda naar terheide het is een onafzienbare fieler vechtwagens van allerlei soort en groote en gisteren is men begonnen het geheele terrein van de kazerne vol te zetten met vliegtuigen

die telkens overkomen vliegen en na een of 2 keer rond gesirkeld te hebben landen zij, op voormij, voortreffelijk manier en het komt zoo bij in de gedachten men ziet ijzer en staal en ik geloof dat men (de groote koppen altans) enkel nog maar denken in ijzer en staal en wat daarmee inverband staat, ja als men alles zo eens bekijkt dan denk ik dat wij leven (in een wereld van ijzer of in een ijzere Wereld) (en ijzer is zoo koud)

Zondag 19 Nov zijn wij weer ter kerk geweest in de groote kerk, de Domine sprak naar aanleiding van Jesaja 8 over de Woorden tenzij zij Nederkeren tot de wet en getuigenis het zal zijn dat zij geen dageraad zullen hebben.

Ja zoo zal het wel zijn wij zullen terug moeten want wij bevonden ons ieder voor zich op een pad dat hem goed dacht en het einde van onze wegen was steeds verder van God af. Wij hadden God niet meer noodig ja nog wel zoo wat voor den vorm naar het wezen der zaak ontbrak bij ons in de meeste gevallen.

20-21-22 Nov geen bijzondere gebeurtenissen alleen lees ik in trou weer telkens het ontstellend bericht dat de moffen weer 70 duizend van onze mensen hebben weggevoerd naar Duitsland.

.....

23 Nov geen bijzonderheden alleen zooals nu elken een ris auto's welke alle benodigdheden aanvoeren voor het front, men denkt wel eens dat er geen einde aan komt en als men de weg of straat moet oversteken dan is 5 of 10 minuten wachten geen bijzonderheid.

Vandaag 24 Nov weer het zelfde.

Zaterdag 25 Nov is onze Prins Bernard in Brada geweest er was te vooren niets van bekend gemaakt maar toch was er zeer veel volk op de straat en vooral op de groote markt was het een kluwen van mensen.

Het valt mij telkens op dat het zoo'n groot verschil is met wat wij hoorden en zagen van het Duits volk of wat men nu hier ziet van de Poolen, Engelsen en Amerikanen. Ik heb altijd gedacht dat mensen die in den oorlog waren en die telkens aan het front in en aan de gevechten deelnamen onbehouwe bonken waren, maar ik zie nu de Poolen bij Lena in huis (zij heeft er 8 in huis) en ik kan er van zeggen men hoort er geen ongetogen woord van zij zijn schoon op hun lijf en kleeven ik zie hun veel in de keuken en men treft hun menigmaal aan dat zij bezig zijn met tanden poetsen en handen en gezicht wassen zoodat ik moet zeggen wij Nederlanders zijn toch niet de eenige in de weereld die schoon en proper genoemd kunnen worden.

De Poolen zitten des avonds ook dikwijls een spelletje te doen zooals kaartspelen enz. maar het verschil is zeer groot met als de Hollanders kaartspelen, want als zij in hun kamer bezig zijn dan zou men denken dat zij allen in diepe rust zijn maar doet men de deur open dan ziet men ze bezig met hun kaartspel; dat is toch wel een groot verschil met het kaartspelen van de Hollanders want dan is het in het minst erge geval altijd nog al remoerig.

Ik heb vandaag bij den Heer Broeks een bordje lekkere erwtensoep met varkenskluijf mogen mee eten. de Heer en Mevrouw Broeks zijn een paar splinternieuwe kennissen of liever gezegd een paar splinternieuwe vrienden van ons geworden. Ik heb de vorige week een paar dikke borstrokken van hun gekregen want zij hadden gehoord dat ik nog al een koud had omdat ik niets bij mij had dan mijn zomergoed en toen heb ik van hun ter leen gekregen de bovengenoemde borstrokken ik ben er erg blij mee. Ja wij zijn 4 september van huis gegaan in onze zomerkleeren en wij dachten doen niet dat wij zoolang uit ons huis zouden moeten blijven. Wij dachten toen met 8 of 14 dagen wel weer thuis te zijn maar helaas het is nu bijna 3 maanden en nog is het einde van ons verblijf in Breda nog niet te zien, God geve dat het spoedig moge zijn en dat wij al onze kinderen nog in gezondheid mogen ontmoeten. Wij zijn bezorgd over allen maar meest over sietje met haar man en kinderen want die hebben zo weinig en voorraad en de kans voor hun om er wat bij te krijgen is in zoo'n groote stad zoo gering en de honger is daar zooals ik hoor al zoo lang en zoo groot zoodat wij met angst en zorg aan hun denken.

.....
28 Nov er kwam van daag iemand bij mij vertellen dat er iemand in Breda was aangekomen uit Amsterdam en als ik wild kan ik hem een briefje mede geven want zaterdag gaat hij weer terug naar Amsterdam, dus heb ik twee brieven geschreven een voor sietje in Amsterdam en ook een voor Hendrik in Dordt want misschien gaat die man wel over Dort dan kan hij dus voor onze kinderen aldaar ook wel een briefje meenemen.

Erg jammer is dat het verhaal plotsklaps ophoudt. Mogelijk is opa (Gerrit) niet meer in de gelegenheid geweest om verder te gaan met schrijven, om wat voor reden dan ook. Dat komen we nooit te weten, dochter Lena is namelijk overleden in juni 1993.

NAKOMELINGEN VAN GERRIT MORET (1874-1959) BRANDSTOFFENHANDELAAR								tabel
GEHUWD TE DORDRECHT IN 1900 MET HELENA KOOIMAN (1875-1960)								4C
Sietje Louwerina	Hendrik	Gerrit	Willem Johannes	Johannes	Cornelis	Adriaan Jacobus	Helena	
1902-1990	1903-1972	1904-1992	1906-2000	1907-1958	1911-1981	1913-1971	1917-1993	
x 1928	x 1930	x 1930	x 1936	x 1938	x 1931	x 1938	x 1942	
Jan Hendrik van Heun	Celia Boel	Helena van Driel	Pieter tje Visser	Cornelia Antje vd Merwe	Louise Johanna Dewaerheijt	Lydia Pieter nella de man	Floris van Herwijnen	
1900-1990	1904-1993	1904-1982	1907-1997	1909-2001	1912-	1913-1994	1916-1978	

Een deel van de tabel uit 'Vier eeuwen Moret, pagina 193.
 Stamboom IXu, pagina 284.

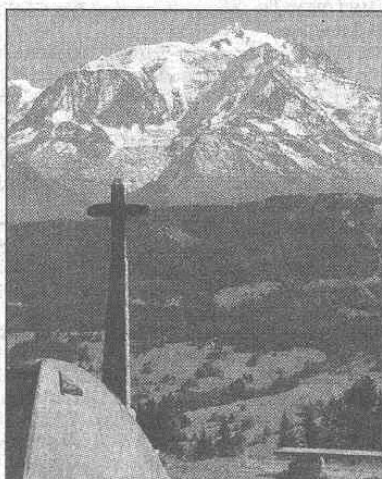
Daar waar puntjes staan in het bovenstaande verhaal is, met goedvinden van Sjaan Verhoef-van Herwijnen, het verhaal ingekort door de redactie.

Moret en avontuur

Rhenenaar Rob Moret was een van de vier Nederlanders die begin augustus van dit jaar door een helikopter werden gered tijdens het beklimmen van de Mont Blanc. Hij nam deel aan de hachelijke klim van de hoogste berg van Europa. Hij kan er nog om lachen. De bijna vijf kilometer hoge top van de Franse Mont Blanc beklimmen. Er zijn mensen die een saaiere vakantiebestemming uitkiezen. Als je dan ook nog halverwege in een rotsregen terecht komt waarbij blokken steen ter grootte van een halve auto voorbij komen zeilen, dan heb je wat te vertellen als je terugkomt. Rhenenaar Rob Moret beklom de hoogste berg van Europa samen met Veenendaler Bert van Alderen. Naast een gids klommen er nog twee mee. Met 15 kilo bepakking begon de expeditie naar de 4808 meter hoge top, waar het achttien graden kan vriezen. Avonturier Moret is een ervaren klimmer, die naast drie Elfstedentochten en een reis per Lelijke Eend naar Nepal, al meer bergen heeft bedwongen. 'Tot 3500 meter klim ik wel alleen, voor de Mont Blanc hebben we een gids meegenomen'. De klim naar de top leverde niet al te veel problemen op. In een hut op de top las het gezelschap dat dit jaar pas vier Nederlanders het hoogste punt bereikt hadden. Op de weg naar beneden begon de ellende. Door de hoge temperaturen van de afgelopen weken was zelfs de permafrost, het deel van de berg dat altijd bevroren is, aan het smelten. (zie de volgende pagina. red.) Moret: '

We beklommen de Mont Blanc via de meest veilige route. Door de extreme warmte vielen ook daar grote rotsblokken naar beneden. De blokken vallen van driehonderd meter. Als we geen geluid van rollende rotsen hoorden, klommen we verder. Maar om de tien minuten moesten we dekking zoeken, strak tegen de berghelling aangedoken. Steeds regelmatigier vielen er rotsblokken. Je beklimt sommige stukken hellingen die tot tachtig graden steil zijn. Op de veilige route die Moret en zijn medeklimmers namen, vielen dit jaar sinds juni toch al vier doden. '75 meter voor een passage over een kam, vonden we een gewonde Franse alpinist. Dertig meter verderop lag een gewonde Tsjechische bergbeklimmer'. Zij werden met een helikopter opgetakeld. 'Wij wilden de laatste honderd meter van de overbrugging toch wagen, als het wat rustiger zou worden. Dat werd het niet en onze gids durfde het niet aan om verder te gaan. We zaten ingesloten tussen vallende stenen'. Een helikopter pikte de groep op. 'We werden twee aan twee opgetakeld en honderd meter verderop weer aan de grond gezet. Een korte lift per heli eigenlijk,' zegt Moret, die er nog wel om kan lachen. 'Vanaf de gletsjer waarop we werden afgezet, konden we tocht naar beneden weer voortzetten'. Na het incident sloot de Franse regering de veilige pas af. Moret: 'De Franse kranten stonden er bol van, in Nederland heb ik er weinig of niets over gehoord'. Van paniek bij de klimmers is volgens Moret geen sprake geweest

Tabel 14D, pagina 223. Stamboom XI dw, pagina 374.
Bron: Utrechts Nieuwsblad (16-08-2003).

Mont Blanc krimpt

PARIJS, zaterdag
De hoogste berg van Europa, de Mont Blanc, is bijna twee meter gekrompen. De oorzaak van het hoogteverlies is waarschijnlijk de hittegolf van afgelopen zomer, zei

gisteren een woordvoerder van het team dat de meting uitvoerde.

Uit gps-metingen in september bleek dat de top van de Mont Blanc zich 4808,45 meter boven zeeniveau bevindt.

Bij de vorige

meting in 2001 was dat nog 1,95 meter hoger.

Het team van het National Geographic Institute en Leica Geosystem ontdekte bovendien dat de top 70 centimeter naar het noordwesten is verschoven.

Een bevestiging van smelting van de Mont Blanc in het bovenstaande verhaal van Rob Moret vonden we in De Telegraaf van zaterdag 18 oktober 2003.

ENKELE AANVULLINGEN OP TABEL 15D (BLZ 232), DE NAKOMELINGEN VAN BASTIAAN MORET (1892-1968) GEHUWD MET LEENTJE KETTING.

1. Bastiaan's kleinzoon Arij Moret (zoon van Teunis Moret en Wilhelmina Kooij) trouwde 21 nov. 1669 met Margje Knetemann. Uit dit huwelijk (dat in 1991 ontbonden werd) zijn twee kinderen: Tjako Moret, geb. Poortugaal 19 feb.1972, barkeeper, en Roel Moret, geb. Poortugaal 22 sept. 1975, kassier.
2. Het gezin van Bastiaan's dochter Jannetje Moret, gehuwd met Petrus Johannes van Galen, emigreerde in dec.1952 naar Zuid Afrika. Zij vestigden zich in Belleville bij Kaapstad. Samen met zijn broer Joop vormde Piet van Galen de directie van een confectiekleding fabriek. Hij overleed in 2001. Jannetje Moret heeft vier kinderen.
3. Bastiaan's kleinzoon Jan Adriaan Moret (zoon van Simon Moret en Klaasje Ketting) bezocht in 2003 zijn familie in Zuid Afrika. Hij meldde dat zijn beide tantes Jannetje en Lijntje Lydia broos maar in redelijke gezondheid waren. Aan hem danken we ook de overige aanvullende gegevens.
4. Bastiaan's kleinzoon Cornelis Moret (zoon van Bastiaan Moret en E.Verschoor), tankcleaning manager, trouwde ca 1969 met Jannie van Eck. Uit dit huwelijk (dat in 1977 ontbonden is) zijn twee kinderen: Marco Bastiaan Cornelis Moret, geb. 2 aug 1969, servicemonteur, en Elroy Cornelis Evert Moret, geb. 2 juli 1974, glazenwasser.
5. Bastiaan's kleinzoon Edwin Moret (zoon van Dirk Moret en Ingetje Bastemeijer) trouwde 12 mei 2000 in Pernis met Bianca Hanswijk.

BESTUUR FAMILIESTICHTING		
voorzitter (1)	secretaris (2)	penningmeester (3)
G. J. Moret Hollemarestraat 26 3238 XH Zwartewaal ☎0181-661916	W. Moret Lijsterweg 151 3362 BE Sliedrecht ☎0184-415014/413456	M. C. J. Borsboom de Bruin Sint Liduinastraat 46A 3117 CT Schiedam ☎010-4267427
bestuurslid (4)		bestuurslid (5)
A. H. Verhoef van Herwijnen Gentiaan 30 2631 VC Nootdorp ☎015-3105272		E. N. M. Dungelmann Eenhoornstraat 2 2271 GL Voorburg ☎070-3871578
bestuurslid (6)		bestuurslid (7)
C. Moret Marterweide 5 3437 TK Nieuwegein ☎030-6042025		J. W. Moret Essenlaan 43 3062 NK Rotterdam ☎010-4183149

COMMISSIES FAMILIESTICHTING		
Redactiecommissie	Genealogie- en archiefcommissie	Activiteiten- en verjaardagcommissie
A. L. A. Moret Tollenslaan 9 3818 VG Amersfoort ☎033-4618382	L. Moret Noorwegenlaan 4 4318 CB Brouwershaven ☎0111-692687	Bestuurslid 4 Bestuurslid 5 Bestuurslid 6
H. G. L. Moret A. M. van Schuurmanlaan 1 3723 PH Bilthoven ☎030-2250932	Bestuurslid 2 Bestuurslid 7	

FAMILIEBOEK 'VIER EEUWEN MORET IN NEDERLAND'

Het familieboek is nog verkrijgbaar tegen betaling vooraf van € 58,80 (= inclusief verpakking en € 6,55 portkosten) op bankrekening 50.89.10.129 ten name van W. Moret, Sliedrecht, met vermelding van **bestelling Familieboek en uw naam en adres.**

familiestichting Moret

De Familiestichting Moret is opgericht op 8 juli 1992 en is ingeschreven in het stichtingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken op 15 juli 1992 onder nummer S 133110.

De Statuten omvatten 21 artikelen. Het doel van de stichting is vastgelegd in artikel 2 van de Statuten en luidt:

- a. het verrichten, doen verrichten en bevorderen van genealogisch onderzoek, zowel in als buiten Nederland, betreffende het geslacht MORET en het coördineren, documenteren en publiceren van de verkregen gegevens;
- b. het lokaliseren, inventariseren en bekend maken van zaken die voor de geschiedenis van het geslacht MORET van betekenis zijn;
- c. het verhinderen van het verloren gaan van zaken bedoeld onder a en b;
- d. de instandhouding en versterking van de banden tussen de leden van het geslacht MORET, ook van die in het buitenland;
- e. het nemen van initiatieven voor de activiteiten die een bijdrage kunnen leveren tot het gesteld onder a, b, c en d.

De stichting tracht haar doel onder meer te bereiken door:

- a. te pogen boekwerken, archiefstukken en andere zaken welke van belang worden geacht voor de geschiedenis van het geslacht MORET, in eigendom, bruikleen of anderszins te verkrijgen, alsmede te zorgen voor het beheer, de restauratie en het onderhoud van het door haar verworvene;
- b. onderzoekingen te doen instellen naar de geschiedenis van het geslacht MORET en zo mogelijk van tijd tot tijd bijzonderheden dienaangaande te publiceren;
- c. en al datgene verder te verrichten, wat het bestuur ter bevordering van het doel van de stichting gewenst acht.

Wilt u donateur worden van de Familiestichting?
Neem dan contact op met de secretaris van de Familiestichting.
De minimumbijdrage per jaar is € 9,00.